

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Sžo/85/2015
Identifikačné číslo spisu:	6014201563
Dátum vydania rozhodnutia:	29.06.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Milan Morava
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:6014201563.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Ing. S. H., bytom P., zastúpeného JUDr. Zuzanou Kollárovou, advokátkou so sídlom v Spišskej Novej Vsi, Zimná 59, proti žalovanému: Okresný úrad Banská Bystrica, odbor opravných prostriedkov, so sídlom v Banskej Bystrici, Námestie Ľ. Štúra č. 1, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného z 3. októbra 2014, č. OU-BB-OOP3-2014/030518-2/ZJ, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 11. marca 2015, č.k. 23S/244/2014-36, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici z 11. marca 2015, č. k. 23S/244/2014-36, p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Banskej Bystrici zastavil podľa § 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) konanie o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-BB-OOP3-2014/030518-2/ZJ z 3. októbra 2014, ktorým žalovaný rozhodol o odvolaní žalobcu proti rozhodnutia bývalého Krajského úradu životného prostredia v Banskej Bystrici č. 02/2012/933-1 a 02/2012/934-2 (obe) zo dňa 5. októbra 2012 tak, že predmetné napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil správneho orgánu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Súd po oboznámení sa s predmetom konania dospel k záveru, že rozhodnutie žalovaného je procesnoprávnej povahy, ktoré podľa § 248 písm. a/ O.s.p. vylúčené zo súdneho preskúmania. Žaloby smerujú proti rozhodnutiam žalovaného, ktoré sú procesného charakteru, ktoré nie sú konečnými rozhodnutiami vo veci a ktorými žalobca nebol ukrátený na svojich právach. Ide o rozhodnutie správneho orgánu, ktorým sa konanie vo veci nekončí, preto má povahu predbežného rozhodnutia. Žalovaný zrušil prvostupňové rozhodnutia bývalého Krajského úradu životného prostredia v Banskej Bystrici a vec vrátil prvostupňovému správneho orgánu na nové konanie. Predmetnými rozhodnutiami sa vec opätovne vrátila do štádia správneho konania pred správnym orgánom prvého stupňa, a preto tieto rozhodnutia nemenia s konečnou platnosťou nič na subjektívnych právach žalobcu.

V správnom súdnictve je právo na prístup k súdu vymedzené princípom generálnej klauzuly s negatívnou enumeráciou, z ktorého vyplýva, že súdy v zásade preskúmajú všetky rozhodnutia orgánov verejnej správy okrem tých, ktoré zákon výslovne z prieskumu vylučuje.

Z vyššie citovaných dôvodov krajský súd konanie podľa § 250d ods. 3 O.s.p. zastavil.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p..

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca navrhujúc v zmysle § 221 písm. h/ O.s.p., aby odvolací súd zrušil napadnuté rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici z 11. marca 2015, č. k. 23S/244/2014-36, nakoľko súd prvého stupňa na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p.) a uznesenie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.). ďalej navrhuje, aby odvolací súd vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie alebo alternatívne podľa § 250j písm. e/ O.s.p. zrušil rozhodnutie Okresného úradu Banská Bystrica z 3. októbra 2014, č. OU-BB-OOP3-2014/030518-2/ZJ, nakoľko po preskúmaní rozhodnutia a postupu správneho orgánu v medziach žaloby dospel k záveru, že v konaní správneho orgánu bola zistená taká vada, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia a žalovaného zaviazal na zaplatenie trov konania a trov právneho zastúpenia do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia. Žalobca uviedol, že zákon č. 180/2013 Z.z. o organizácii miestnej štátnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon 180/2013 Z.z.“) v žiadnom svojom ustanovení nespĺnomocňuje okresné úrady konať v zmysle ustanovení zákona o slobode informácií a preto Okresný úrad Banská Bystrica, odbor opravných prostriedkov nebol v danej veci oprávnený konať, a to ani v spojení s § 19 ods. 2 zákona o slobodnom prístupe k informáciám. Z nariadenia Ministerstva vnútra SR č. 10/2015 o sprístupňovaní informácií fyzickým a právnickým osobám útvarmi v pôsobnosti Ministerstva vnútra SR jednoznačne vyplýva, že hlavným gestorom v pôsobnosti Ministerstva vnútra SR je kancelária ministra vnútra SR, ktorá zodpovedá za vybavovanie žiadostí o sprístupňovanie informácií v rozsahu § 7 až 21 zákona o informáciách, teda vrátane § 19. Okresný úrad v Banskej Bystrici nemá právnu subjektivitu a teda nemôže samostatne konať vo veci sprístupňovania informácií, ani rozhodovať o opravných prostriedkoch v predmetnej veci, nakoľko mu túto právomoc nezveruje žiaden právny predpis. K uvedenému tvrdeniu súdu, že napadnuté rozhodnutie má povahu predbežného rozhodnutia žalobca uviedol, že sa nejdená o rozhodnutie, ktoré má povahu predbežného rozhodnutia, pretože je rozhodnutím vo veci samej. Súčasne rozhodnutie odopiera účastníkom konania právo preskúmať rozhodnutie súdnou cestou, čo je v rozpore s platnými zákonmi. Žalobca vidí nezákonnosť postupu správnych orgánov v to, že v predmetnej veci už bolo rozhodnuté fiktívnym rozhodnutím Ministerstva životného prostredia. V zmysle zákona o správnom konaní nie je možné v tej istej veci v jednom konaní rozhodnúť dvakrát a vo veci rozhodol nepríslušný správny orgán. Uvedenými skutočnosťami sa Krajský súd v Banskej Bystrici v napadnutom uznesení vôbec nezaoberal.

Žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že nemožno súhlasiť vzhľadom na § 2 ods. 3 zákona č. 180/2013 Z.z. štátnu správu vykonáva odbor okresného úradu alebo organizačný útvar odboru okresného úradu. Zákon č. 180/2013 Z.z. vymedzuje v § 4 ods. 2 písm. b/ pôsobnosť okresného úradu v sídle kraja na úseku odvolacieho konania.

Podľa § 19 ods. 2 zákona č. 211/2000 Z.z. o slobode informácií o odvolaní proti rozhodnutiu povinnej osoby rozhoduje nadriadený povinnej osoby.

Podľa § 22 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z.z. o slobode informácií ak nie je v tomto zákone ustanovené inak, použijú sa na konanie podľa tohto zákona všeobecné predpisy o správnom konaní.

Podľa § 58 ods. 1 Správneho poriadku ak osobitný zákon neustanovuje inak, odvolacím orgánom je správny orgán najbližšieho vyššieho stupňa nadriadený správnomu orgánu, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal.

Žalovaný taktiež poukázal na smernicu Ministerstva vnútra SR, ktorou sa mení a dopĺňa smernica Ministerstva vnútra SR č. 12/2013, ktorou sa upravujú podrobnosti o vnútornej organizácii okresného úradu č.p.: SVS-OKMVS1-2014/009576 je v prílohe č. 6 časti M v bode 1 okrem iného uvedené, že okresný úrad sprístupňuje informácie podľa zákona o slobode informácií.

Vzhľadom na uvedené má žalovaný za to, že v rámci postupu správneho orgánu bol náležite zistený skutkový stav, ktorý správny orgán po právnej stránke posúdil správne a taktiež svoje závery zdôvodnil a pri aplikácii relevantnej právnej úvahy nevybočil z medzí stanovených zákonom a preto navrhuje, aby odvolací súd odvolanie žalobcu v plnom rozsahu zamietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p., § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní, bez odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.) a po tom, ako bolo oznámené verejné vyhlásenie rozhodnutia na úradnej tabuli najvyššieho súdu a na jeho internetovej stránke www.nsud.sk <., najmenej päť dní vopred, uznesenie verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p.) a dospel k záveru, že uznesenie krajského súdu je vecne správne a odvolaniu žalobcu nemožno priznať úspech.

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutí, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť priamo dotknuté.

Podľa § 247 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve môže súd na základe žaloby v konaní podľa II. hlavy V. časti O.s.p. (rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov) rozhodovať vtedy, ak fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa § 247 ods. 2 O.s.p. podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu. Pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je predpokladom postupu podľa tejto hlavy, aby išlo o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť.

Možnosť domáhať sa rozhodnutia správneho orgánu je obmedzená negatívnym výpočtom rozhodnutí a postupov, ktoré sú zo súdneho preskúmavania vylúčené na základe zákona.

V súlade s § 248 písm. a/ O.s.p. sudy nepreskúmajú rozhodnutia správnych orgánov predbežnej povahy a procesné rozhodnutia týkajúce sa vedenia konania.

Podľa § 103 O.s.p. s použitím § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci.

Podľa § 250d ods. 3 O.s.p. súd uznesením konanie zastaví, ak sa žaloba podala oneskorene, ak ju podala neoprávnená osoba, ak smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmavania súdom, ak žalobca neodstránil vady žaloby, ktorých odstránenie súd nariadil a ktoré bránia vecnému vybaveniu žaloby, alebo ak žalobca nie je zastúpený podľa § 250a alebo ak žaloba bola vzatá späť (§ 250h ods. 2). Odvolanie proti uzneseniu je prípustné.

Odvolací súd sa stotožňuje s názorom krajského súdu, že ide o rozhodnutie, ktoré nepodlieha súdnemu prieskumu, nakoľko ide o rozhodnutie, ktorým nebolo žalobcovi trvalým spôsobom zasiahnuté do subjektívnych práv, t.j. predmetné rozhodnutie je rozhodnutím dočasnej povahy a nie je rozhodnutím

konečným.

Najvyšší súd SR taktiež poukazuje na to, že napadnutým rozhodnutím žalovaný správny orgán zrušil a prvostupňové rozhodnutie a vec vrátil prvostupňovému správneho orgánu na ďalšie konanie. Takéto rozhodnutie druhostupňového správneho orgánu, ktorým bolo zrušené prvostupňové rozhodnutie nie je podľa ustálenej judikatúry spôsobilým predmetom prieskumu vzhľadom na to, že vo veci bude opätovne rozhodovať prvostupňový správny orgán a svojím rozhodnutím môže žalobcovi vyhovieť. Správne súdnictvo je zamerané až na následnú kontrolu zákonnosti rozhodnutí orgánov verejnej správy, keď už nie je možné nápravu dosiahnuť v správnom konaní. Napr. rozhodnutie 4Sžo/30/2009 zo dňa 25.06.2009 - judikát č. R 51/2009: „Rozhodnutie, ktorým odvolací orgán zrušil rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa nezakladá, nemení ani nezrušuje konkrétne práva alebo povinnosti fyzickej alebo právnickej osoby, preto nemôže byť predmetom súdneho preskúmavania podľa V. časti O.s.p.“ Tento záver vyplýva z ustálenej judikatúry najvyššieho súdu, napr. rozhodnutia sp.zn. 6Sžp/20/2011 zo dňa 26.11.2011, 3Sžf/123/2009 zo dňa 19.08.2010.

Vzhľadom na vyššie uvedené, sú ostatné odvolacie námietky žalobcu irelevantné.

Podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti rozhodnutia ďalšie dôvody.

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil ako vecne správne podľa § 219 O.s.p..

O trovách odvolacieho konania súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p. s použitím § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p. tak, že účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko žalobca nebol v konaní o odvolaní úspešný a žalovanému z dôvodu neúspešného odvolania žalobcu žiadne trovy konania nevznikli, ani si ich neuplatnil.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. 05. 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.